

nuren er, hvor stor Beregning der skal til for ikke at støde paa i et snevert Rum o. s. v.

Klædedragten skal være et *Udtryk for Personligheden*. Er det overhovedet en sædelig Fordring, at et Menneskes Liv skal præges af det, der bor i ham, gjælder det ogsaa om Klædedragten, at den ikke maa være en Maske, der skjuler, hvem Mennesket er, men skal være et sandt og naturligt Udtryk for Menneskets Væsen og Karakter. Men spørger man, hvorledes denne Fordring opfyldes, maa man i Sandhed beundre Kvindernes Evne til at vælge det, der netop slet ikke passer for deres særlige Natur. Moden giver dem først en Uniform, der ganske sløver Sans og Syn for det personlige; Mennesket bliver kun Skabilken for Dragten. Og derefter varierer saa Moden for de enkelte, som dog ikke maa være ganske ens, de fælles Grundtræk efter en Modehandlerindes eller Syjomfrus Lune, uden Spor af Blik for Personlighed e. l.

Endelig maa ogsaa den Fordring opstilles, at Klædedragten indtager *den rette Plads* i Livets Helhed. Efter som Livet dog er noget andet og mere end Klæderne, er det en væsentlig ethisk Fordring, at disse ikke maa fylde det hele Liv og alle Tanker, ja overhovedet ikke optage et større Omraade af Interesse, Kræfter, Arbejde og Penge, end der tilkommer dem efter den Betydning, Klædedragten bør have i Livet. Og da Klædedragten jo kun er et underordnet *Middel* for Livet, følger det af sig selv, at den ogsaa kun maa gjøre Krav paa underordnet Interesse. Men i Stedet derfor søger den i det „moderne“ Samfund i Byerne ved alle Midler at optage Tankerne og fortrænge saa godt som alt andet. Klædedragtens tusinde Interesser optage ikke alene Kjøbmændenes Sind og Tid — det kan let nok forstaas, thi det er deres Forretning — men hvor mange Damer ere ikke næsten lige saa forfarne i Stoffer og „Artikler“ som Kjøbmændene! Hvilket umaadeligt Fond af Kvindernes Tanker, Arbejde og Penge sluges ikke af Klædedragten!

Saaledes viser en ganske kort Opregning af de naturlige Fordringer, der maa stilles til Klædedragten, hvilken Forrykkelse der er indtraadt. Alt, hvad Klædedragten virkelig er til, anses for uvæsentligt; og de billige Fordringer, der ellers kunne stilles, overhøres aldeles, fordi der er noget *andet*, der kræver, at disse Hensyn vige, en fremmed Magt, der behersker